

MUSIKAL: Mye kan sies med syngende stemmer og jazzhender. Foto: foto.samfundet.no

Vannlatingstrangen meldte seg for alvor på besøk i urinbyen

Hvis ikke en musikal med lengtende kjærlighet, basketak, tiss og fjolleri får deg til å ville brøle av latter, så vet ikke jeg.

Lovise Granmo

JOURNALIST

PUBLISERT Lørdag 15. oktober 2022 - 15:20

SIST OPPDATERT Lørdag 15. oktober 2022 - 15:39

SIT og SO presenterte fredag kveld sin tolkning av *Urinetown* (the musical). En satirisk musikalkomedie med mål om å parodierte musikaltradisjonen.

Det hele begynner med at sceneteppet dras til siden og publikum ledes inn til første akt av en fløyelsmyk sopran saksofonist, at de er 15 minutter på overtid hviskes dermed bort. Det er liten eller ingen tvil om at det er store musikalske ferdigheter å spore hos hovedrollebesetningen, som imponerer meg allerede ved første tone. Den spontane sangen gir meg frysninger i nakken og publikum responderer med ellevill jubel, når kveldens første jazzhender fremføres på scenen.

Det er åpenbart at det ligger mye hardt arbeid og øving bak all logistikken blant skuespillerne på scenen, og jeg forestiller meg at det er litt av et maskineri som står bak det hele. Mot slutten av første akt toppe det seg virkelig når det gjelder koreografi, flerstemt sang og historiefortelling. Jeg blir sittende med en intens følelse i kroppen og tar meg selv i å tenke – hvordan i alle dager skal dette ende?

SANGSTEMME: Isabella Deng Solvang har en fantastisk røst og spiller Hope Cladwell. Foto: foto.samfundet.no

Andre akt fortsetter om ikke like intens, så i hvert fall like fylt med humor og ablegøyer som den forut. De musikalske innslagene er varierte og gir assosiasjoner til flere ulike sjangre. Under andre akt er det et storartet gospel-inspirert nummer, som belønnes med en voldsom begeistring fra publikum. Jeg tror samtlige kjente det i dansefoten og selv fikk jeg lyst til å synge med, etterfulgt av jazzhender og jubel fra salen.

Under hele musikalen var det god stemning blant publikum og alt tydet på at de likte forestillingen. Skuespillerne går inn i overdrevne roller og spiller på karikerte stereotyper. De henvender seg til publikum og venter på respons fra oss, dermed får jeg en opplevelsen av å ha en betydning jeg også selv som gjest. Vi invitertes gjennom historiefortellingens lyd og lys og de scenografiske omgivelsene.

Miljøpolitikk, sosial ulikhet, kapitalisme og populisme er blant temaene som åpenbarer seg mellom linjene til musikalen. De karikerte rollene er et virkemiddel for å tydeliggjøre de etiske og moralske problemene hovedrollebesetningen står ovenfor. For ikke å glemme et forrykende stødig band som legger grunnmuren for hele kvelden og geleider oss trygt gjennom forestillingen. Det hele ender med en litt uventet vending, noe jeg virkelig kan sette pris på. I tillegg til å være en kveld fylt med humor og latter, går jeg hjem og undres over verden vi lever i, med en aldri så liten bekymringsrynke i pannen. Til sist vil jeg anbefale deg å dra på besøk til urinbyen, men da anbefaler jeg også at du går på toalettet først!

TEATER

KULTUR

ANMELDELSE

MUSIKAL

SAMFUNDET

